

แนวทาง แบบที่ 1

วันอาทิตย์พระทรمانขององค์พระผู้เป็นเจ้า (อาทิตย์โบราณ)

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

พระเยซูเจ้าทรงเดินเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของภารกิจ

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: ความนอบน้อมเชื่อฟังต่อพระประสงค์
ของพระบิดา

ท่าทีคริสตชน: ความไว้วางใจ

การดำเนินชีวิต : ให้เรากระทำกิจการที่เห็นได้

บทนำ

สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์เริ่มตั้งแต่วันอาทิตย์โบราณ เป็นวิวัฒนาการเพื่อสนองความจำเป็นในการจำลองประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์พระทรมานของพระเยซูเจ้า เพื่อช่วยคริสตชนให้รำพึงถึงความเป็นจริงของเหตุการณ์เหล่านั้นได้อย่างครบถ้วนและลึกซึ้ง

วิวัฒนาการดังกล่าว เริ่มต้นจาก

- (1) เยรูซาเล็มเป็นที่แห่งแรก เนื่องจากที่นี่เป็นสถานที่จริงในช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระเยซูเจ้าเอง ต่อมา เพื่อเลียนแบบเยรูซาเล็มในการทบทวนเรื่องราวของพระวรสารช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระเยซูเจ้า พิธีกรรมทางตะวันตกได้พยายามทำคล้ายคลึงกัน โดยจัดพิธีเฉพาะขึ้นจนกลายเป็นสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์
- (2) ในยุคกลาง มีการบิดเบือนความหมายของพระธรรมล้ำลึกปีศาโดยได้มีการนำเสนอพระทรมานของพระเยซูเจ้า มากกว่าที่จะฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระทรมาน เน้นที่การกระตุ้นอารมณ์ของผู้ร่วมด้วยการนำเสนอโศกนาฏกรรมของพระทรมาน มากกว่าที่จะให้แง่มุมของความรอดพ้นและชัยชนะเหนือความตายด้วยการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์
- (3) ในปัจจุบัน ได้มีความพยายามที่จะให้ความหมายที่แท้จริงแก่สัปดาห์สุดท้ายของ

เทศกาล ซึ่งนอกเหนือจากวันอาทิตย์พระทรมานเองแล้ว ในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของเทศกาล จะเป็นวันของการฉลองพิธีกรรมการกินดีกิน (ศีล อภัยบาป) และตอนสาย มีพิธีขอบพระคุณและการเสกน้ำมันคริสมาและน้ำมัน สำหรับเจิมผู้ป่วย

สำหรับวันอาทิตย์พระทรมาน หรือบางที่เรียกว่า อาทิตย์ไบลานตามพิธีแห่ไบลานในตอนเริ่มพิธี ประชากรของพระเจ้าเริ่มต้นระลึกถึงพระเยซูเจ้ากับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระองค์พระผู้ทรงเป็นพระเจ้า ผู้เสด็จเข้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อกระทำพระธรรมล้ำลึกปีศาจให้สำเร็จ ดังนั้น ทุกพิธีขอบพระคุณในวันนี้ จะต้องมีการระลึกถึงเหตุการณ์ของการเข้ากรุงเยรูซาเล็มเสมอ ไม่ว่าจะด้วย “การแห่ไบลาน” (แบบที่1) หรือ “การแห่เข้าอย่างสง่า” (ก่อนพิธีขอบพระคุณหลักของวัด) หรือ “การแห่เข้าแบบธรรมดา” (ก่อนพิธีขอบพระคุณอื่นของวัด)

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 50:4-7	ข้าพเจ้าไม่ปิดหน้าเพื่อหนีคำสบประมาท ข้าพเจ้าทราบว่าจะไม่ได้รับความอับอาย
เพลงสดุดี	สดค 22	ภารกิจการเป็นประกาศก กับการถูกเหยียด หยาม ความอับอายและความไว้อภัยในพระเจ้า
บทอ่านที่ 2	ฟป 2:6-11	พระคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์ลง พระองค์จึง ได้รับการยกย่อง
พระวรสาร	มธ 26:14-27, 66	พระทรมานของพระเยซูเจ้า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในแง่ของพระธรรมล้ำลึก วันนี้ การฉลองมุ่งให้ความสำคัญกับความเชื่อในการยอมรับการเป็นพระเมสสิยาห์ (พระผู้ไถ่) ของพระเยซูเจ้าสำหรับปัจจุบันในชีวิตของพระศาสนจักรและของโลก สิ่งที่เราให้ความสำคัญจึงไม่ได้อยู่ที่ “พิธีแห่ไบลาน” ในตัวเอง แต่อยู่ที่ “พระธรรมล้ำลึก” ซึ่งถูกแสดงออกมาด้วยสัญลักษณ์ของ “การแห่” ซึ่งมีการประกาศ “การเป็นกษัตริย์ของพระเมสสิยาห์” พระคริสตเจ้า

1.1 การกิจการไถ่มนุษย์ในความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของ

พระบิดา

พระทรมานของพระเยซูเจ้า กับภาพล่องหน้าในบทเพลงของ ผู้รับใช้พระยาเวห์ เป็นการเชิญชวนให้เราคิดถึงพระธรรมล้ำลึกของความรอดพ้น ซึ่งสำเร็จไปเพราะความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระบิดา แม้ว่า เพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของการไถ่มนุษย์นั้น พระเยซูเจ้าจะต้องเผชิญกับการถูกเจียน การถูกเหยียดหยาม การถูกถ่มน้ำลายรดหน้า หรือทุกสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น

พลังของการไถ่กู้ยู่ที่ความนอบน้อมและความไว้วางใจต่อพระบิดา กับความรักที่ทรงมีต่อมนุษย์อย่างไม่มีขอบเขต จากความไว้วางใจต่อพระบิดา ซึ่งทำให้พระองค์ได้รับเกียรติของการเป็นบุตรพระเจ้า พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นเช่นกันว่า พระบิดาทรงรักมนุษย์มากจนยกเราขึ้นเป็นบุตรของพระองค์ในพระคริสตเจ้า แต่เราเองจะต้องเข้าสู่พระธรรมล้ำลึกของการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพโดยอาศัยความเชื่อและการรับศีลล้างบาป และศีลศักดิ์สิทธิ์

1.2 พระทรมานของพระเยซูเจ้าโดยมัทธีว

ในพระวรสารวันนี้ เราอ่านพบความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าและในเวลาเดียวกัน เราอ่านพบคำเชื้อเชิญให้เข้าไปในพระธรรมล้ำลึกของพระองค์ สำหรับมัทธีว พระเจ้าทรงทำให้พระสัญญาที่ตรัสไว้กับประชากรสำเร็จไปในพระเยซูเจ้า ชาวยิวได้ปฏิเสธพระองค์ แต่เวลานี้ พระสัญญานั้นได้ผ่านมือมายังประชากรใหม่คือพระศาสนจักร แต่เวลานี้ พระศาสนจักรเองจะต้องเฝ้าระวังมิให้ตนเองต้องกลับเป็นเหมือนกับชาวยิว ผู้ได้เคยรับพระสัญญา แต่ต้องปล่อยให้หลุดมือไป ส่วนพระศาสนจักรที่ได้รับผลของพระสัญญาแล้ว จะยอมปล่อยให้ความสำเร็จสมบูรณ์ของการไถ่กู้ต้องหลุดลอยไปหรือไม่ นักบุญมัทธีวเชิญชวนเราให้เข้าไปในพระทรมานของพระเยซูเจ้า ในช่วงของการทรมานรูปแบบต่างๆ ใน 6 ขั้นตอน ได้แก่

- (1) **อาหารค่ำครั้งสุดท้าย** : พระองค์ตรัสสั่งให้สาวกไปเตรียมอาหารค่ำของการอำลา ซึ่งที่นั่น ยูดาสะทรรยศพระองค์ ด้วยความรู้ตัว พระองค์ได้ทรงมอบพระกายพระโลหิตเป็นพลีบูชาเพื่อการยกโทษบาป
- (2) **การเข้าตรีทูตและการถูกจับ** : เมื่อรับประทานอาหารค่ำเสร็จแล้ว พระองค์เสด็จ

ออกไปในสวนเพื่อภาวนาเป็นการแสดงความไว้วางใจในพระบิดาและเตรียมพระองค์สำหรับจุดสุดยอดของภารกิจ เมื่อทรงถูกจับ ทรงแสดงให้เห็นอาณาภาพของพระองค์ โดยทรงทราบว่าเปโตรจะปฏิเสธพระองค์ ทรงประกาศว่าทรงยอมสิ้นพระชนม์ แต่ทุกสิ่งเป็นไปเพื่อให้แผนการความรอด พันของพระบิดาได้สำเร็จไป กระนั้นก็ตาม พระองค์ได้สำแดงให้เห็นถึงความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว ทรงรู้สึกกระทบทุกข์แสนสาหัส ด้วยความกลัวต่อความตาย การถูกทอดทิ้งจากศิษย์และคนรัก พระองค์ตรัสกับศิษย์ให้คืนเฝ้าอยู่กับพระองค์ถึงสามครั้ง

- (3) **การถูกไต่สวนต่อหน้าชาวยิว** : มหาสมณะเป็นคนแรกที่ไต่สวนพระองค์ และคำตอบของพระเยซูเจ้าแสดงให้เห็นว่า “ถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงเข้าในช่วงเวลาสำคัญของการได้รับเกียรติ” การปฏิเสธของเปโตรและความตายของยูดาสเป็นเหมือนกับการบอกกับเราว่า เราเองก็อาจปฏิเสธพระองค์เช่นกันเมื่อเห็นพระองค์ในสภาพแบบนี้ แต่หากเราทำ ก็เท่ากับว่าเราปฏิเสธพระบิดาเอง และปฏิเสธความรอด
- (4) **การถูกไต่สวนต่อหน้าชาวโรมัน** : การถูกตัดสินโทษประหารชีวิตต่อหน้าปีลาตแม้ว่าภรรยาของเขาจะได้เข้ามาขอร้อง เป็นการแสดงให้เห็นว่า ปีลาตได้ตัดสินโทษแก่ผู้บริสุทธิ์และฝูงชนเป็นผู้เรียกร้องการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ไถ่ของตนเอง ปีลาตจึงล้างมือเพื่อแสดงความไม่เกี่ยวข้อง และประชาชนเองได้ประกาศรับความผิดชอบในการสิ้นพระชนม์นั้น จึงไม่มีชาวยิวหรือคนต่างศาสนาอีกต่อไป แต่นับตั้งแต่บัดนั้น ผู้เอาตัวรอดคือผู้ที่ถูกล้างด้วยพระโลหิตของพระองค์
- (5) **เหตุการณ์บนภูเขาอัลวารี** : การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของโลกเก่าและการเริ่มต้นศักราชใหม่ของมนุษยชาติ เมื่อสิ้นพระชนม์ คุณเหมือนพระองค์จะถูกทอดทิ้งจากทุกคน แผ่นดินไหวเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของโลกเก่า นับจากนั้นเป็นต้นมา ผู้ที่เชื่อจะกลับเป็นขึ้นมา และในเวลานั้นเอง คนต่างศาสนาจะยอมรับว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า
- (6) **การถูกฝังในคูหา** : พระวรสารของวันนี้จับเวลาที่พระคูหาซึ่งมีพระศพของพระเยซูเจ้าบรรจุอยู่ มีทหารเฝ้า มีการตีตราหลวงปิดไว้ คุณเหมือนทุกอย่างจะจบสิ้นที่นั่น และจบอย่างรีบเร่งเพื่อให้ทันกับวันสัปดาห์โต

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

วันนี้มีพิธีแห่ไบลานก่อนพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งหนังสือพิธีเสนอไว้ 3 แนวทาง ไม่ว่าจะใช้แนวทางใด ฟังตระหนักถึงความหมายแท้จริงของพิธีนี้ และเป็นการเชิญชวนคริสตชนให้เดินเข้าสู่พระธรรมล้ำลึกของพระทรมานและการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ด้วยการรำพึง ด้วยการรื้อฟื้นศีลล้างบาป และด้วยการร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณซึ่งมีผลต่อการดำเนินชีวิตใหม่อย่างแท้จริง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้

เริ่มพิธี

พิธีแห่ไบลาน

- **พิธีแห่ไบลาน** จำลองเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูเจ้า พิธีนี้เริ่มต้นด้วยการรื้อฟื้นเหตุการณ์ด้วยบท “พระวรสาร” ตามด้วยการเดินแห่เข้าวัด ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเดินไปกับพระเยซูเจ้าเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ผู้วาระสุดท้ายของพระองค์ ซึ่งในช่วงเวลานั้น เราสามารถที่จะปฏิเสธหรือยอมรับพระองค์ได้
- เพื่อให้พิธีแห่เป็นการฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ควรจัดให้มีความสำคัญกับ “บทพระวรสาร” ซึ่งเป็นการนำความคิดและความทรงจำของเรากลับไปยังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ และกับ “การแห่” ซึ่งเป็นเหมือนกับการเดินร่วมไปในขบวนแห่ของชาวเมืองเยรูซาเล็มซึ่งประกาศพระเยซูเจ้าเป็น “กษัตริย์ (โอรสของดาวิด) ผู้มาในนามของพระเจ้า” (บทศักดิ์สิทธิ์) เพื่อเป็นแนวทาง แต่ละวัน / หมุกณะพึงเตรียมพิธีนี้อย่างดีได้แก่
- **บทนำ** เชิญชวนให้สำรวม บอกขั้นตอน ความหมายและ

วิธีการจัดขบวนแห่ โดยมุ่งไปที่ “การอ่านพระวรสาร ”
และ “การแห่” เป็นประเด็นสำคัญ

- คำทักทายของพระสงฆ์และการเสกใบลาน พระสงฆ์ควรเน้นความหมายของพิธีอีกครั้งหนึ่ง โดยปรับใช้คำทักทายในหนังสือพิธี ให้เป็นคำทักทายจริงๆ และสวดภาวนาเสกใบลาน โดยใช้จังหวะการสวดตามโครงสร้างของบทภาวนาเพื่อให้ความหมายของพิธีปรากฏชัดเจนขึ้น นั่นคือ การเดินตามพระเยซูเจ้าเข้ากรุงเยรูซาเล็ม พร้อมกับร้องประกาศว่า “สาธุการแด่ผู้มาในนามของพระเจ้า”
- การอ่านพระวรสาร พระสงฆ์ควรให้ความสำคัญกับการเตรียมอ่านบทอ่านนี้อย่างดี โดยอ่านให้เป็นการรื้อฟื้นเหตุการณ์ของการเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ดังนั้น รูปแบบวรรณกรรมเป็นการเล่าเหตุการณ์สำคัญ ซึ่งน่าเสียดายและวิธีอ่านถึงสะท้อนรูปแบบวรรณกรรมนี้
- ขบวนแห่พระคริสตักขัตริย์พึงมีการเตรียมบทเพลงและบทสวดอย่างดี ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนเหตุการณ์ประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่พึงตระหนักถึงความสามารถของคริสตชนและบรรยากาศของความยินดีด้วย สำหรับบทเพลง จะมีส่วนหนึ่งจากเพลงสดุดี (สดด 23 และ 46) กับเพลงสรรเสริญ แต่ละวัดพึงปรับใช้แนวทางจากหนังสือเพื่อมิให้ขบวนแห่กลับเป็นการเดินที่ไม่สื่อความหมาย

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่าน ควรมีเพียงครั้งเดียว และเชื่อมโยงบทอ่านสามบทเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านที่ 1 และ 2 กับพระวรสาร
- บทอ่านที่ 1 เป็นภาพล่องหน้าของพระทรมาน
- บทอ่านที่ 2 ให้ความหมายเบื้องหลังของเหตุการณ์ ของ

พระทรมาน

- **บทพระวรสาร** ฟังอ่านให้วรรคตอนและจังหวะการอ่าน เพื่อสื่อให้เห็นถึง 6 ขั้นตอนของการเล่าของนักบุญมัทธิว ดังที่เห็นแล้วในช่วง “พระธรรมล้ำลึก” ได้แก่ อาหารคำ การถูกจับ การไต่สวนต่อหน้าชาวยิว การไต่สวนต่อหน้า ปิลาต คัลวารีและการถูกฝัง ถ้าใช่ผู้อ่านสามคน ควรมี การเตรียมผู้อ่านอย่างเป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้เล่าได้เข้าใจ โครงสร้างและความหมาย ของพระวรสารด้วย และ เพื่อให้ทราบซึ่งถึงเหตุการณ์ในพระทรมาน ควรให้ สัตบุรุษมีส่วนร่วมในการพูดที่เป็นเสียงผู้ชน
- **การเทศน์** ควรเป็นการสรุปความหมายของวันอาทิตย์ พระทรมานซึ่งได้แก่การเดินทางเข้าไปในช่วงเวลาสุดท้าย ของพระเยซูเจ้า ซึ่งเมื่อจบเทศกาลมหาพรตในวัน พุธห้าสัปดาห์ จะเป็นการฉลองปีศาจร่วมกับพระเยซูเจ้าและ พระศาสนจักร หลังจากนั้น ควรมีเวลาหยุดเงียบๆ สักครู่ หนึ่ง เพื่อให้ที่ชุมนุมได้หยุดคิดส่วนตัว และเพื่อเป็นการ ตัดจังหวะไม่ให้พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นการเดินตาม หนังสือนั่งจาริตเหมือนอย่างเครื่องจักร
- **บทข้าพเจ้าเชื่อและบทภาวนาของมวลชน** จะได้กลับเป็น การตอบรับของที่ชุมนุม

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- **ภาคบูชาขอบพระคุณ** เป็นการเสริมความคิดเรื่อง เทียน เป็นความสว่างที่เราได้รับจากองค์พระคริสตเจ้า และ ไบบลานเป็นความยินดีเพื่อพระธรรมล้ำลึกจะได้สำเร็จ กล่าวคือ ปิงและเหล้าองุ่น ซึ่งเป็นพระกายและพระ โลहितของพระเยซูเจ้า

ปิดพิธี

- พระสงฆ์ควรเน้นย้ำสัตบุรุษ ให้เห็นคุณค่าของการจำศีล อดอาหาร การเก็บบาป ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่

- นำไปสู่การฉลองปีสากลของพระเยซูเจ้าอย่างครบครัน
- พระสงฆ์ควรแนะนำให้คริสตชนนำไปสานไปฝากให้กับครอบครัวที่มีได้ม้าวัด

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราอ่อนขอพระบิดาของพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งพระคริสตเจ้า ในขณะที่ทรงรับความทรมานและสิ้นพระชนม์ แต่ทรงโปรดให้พระองค์ท่านทรงกลับคืนพระชนมชีพ ขอพระองค์สดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของเรา

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช และผู้แพร่ธรรมทุกท่าน ขอให้ชีวิตของท่านได้เป็นประจักษ์พยานถึงองค์พระเยซูเจ้าผู้รับทรมาน โดยการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อทุกคนที่อยู่ในความทุกข์ *ให้เราภาวนา*
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย *ให้เราภาวนา*
- 3) เพื่อผู้ที่ประสบปัญหาต่างๆ ในชีวิต ขอให้เขาได้รับการบรรเทาและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นการแสดงให้ทุกคนเห็นความรักอันเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาของพระเจ้า *ให้เราภาวนา*
- 4) เพื่อผู้ที่ถูกบาปทัณฑ์และมีใจสำนึกผิด จะได้รับความบรรเทา ให้คริสตชนทุกคนเป็นตัวอย่าง การให้อภัยผู้อื่น ดังที่พระเจ้าทรงประทานอภัยโทษแก่เรา *ให้เราภาวนา*
- 5) เพื่อผู้ที่กำลังจะสิ้นใจ เขาจะได้หวังและไว้วางใจในพระเจ้า ขอให้ชีวิตคริสตชนแสดงออกซึ่งความไว้วางใจในความรัก และพระเมตตาของพระเจ้า *ให้เราภาวนา*

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ในวันนี้ พระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ได้เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เพื่อรับทรมานและสิ้นพระชนม์ เพื่อช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้ได้รับความรอด ขอพระองค์ได้โปรดให้ข้าพเจ้าแต่ละคนมีส่วนในมรรคาแห่งพระทรมานขององค์พระบุตร เพื่อจะได้สมควรมีส่วนในความปิติยินดีแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ในการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ท่านด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การเดินทางเข้าสู่พระธรรมล้ำลึกของพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า เกิดขึ้นทุกวันในชีวิต เมื่อเราเองต้องพบกับสถานการณ์ของการอยู่ต่อหน้าพระเยซูเจ้า และจะต้องตอบรับ ทุกครั้งเราสามารถตอบปฏิเสธหรือยอมรับพระองค์ บางวันของชีวิต อาจเป็นวันเข้ากรุงเยรูซาเล็มเมื่อเราประกาศด้วยความยินดีว่า “พระองค์เป็นบุตรของดาวิด พระองค์เสด็จมาในนามของพระเจ้า” แต่ก็มีบางวัน ที่เราอาจเป็นเหมือนฝูงชนที่ร้องตะโกน “ขอรับผิดชอบในการสิ้นพระชนม์เอง”

ชีวิตของความเชื่อมาถึงจุดหักเปลี่ยนสำคัญ : จะยอมรับหรือปฏิเสธพระเยซูเจ้า การยอมรับจะนำไปสู่คูหาว่างเปล่า ส่วนการปฏิเสธจะนำไปสู่คูหาที่ถูกตีตราปิดไว้ และความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูเจ้าก็จะจบลงที่วันเสาร์ของการถูกฝัง หรือมีละมุนก็ผลิบานขึ้นใหม่ในความยินดีของการกลับเป็นขึ้นมาจากพระองค์

3.1 ท่าทีของความไว้วางใจ

พระธรรมล้ำลึกของความรอดสำเร็จ ไปในองค์พระเยซูเจ้าด้วยการนอบน้อมของพระองค์ต่อพระประสงค์ของพระบิดา เราต้องมีท่าทีเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้าในความไว้วางใจในพระเจ้าและนอบน้อมต่อพระองค์ในการกระทำภารกิจประจำวันของเรา เพื่อจะได้ร่วมในพระธรรมล้ำลึกของความรอดพร้อมกับพระเยซูเจ้า

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ด้วยท่าทีแห่งความไว้วางใจในพระบิดาของพระเยซูเจ้า พระองค์ได้ทรงแสดงให้เห็นว่า เพียงวิถีทางเดียวที่จะชนะความชั่วได้คือ โดยความดี เช่นเดียวกับเพียงวิถีทางเดียวที่

จะชนะความมืดได้ก็คือโดยความสว่าง ให้เราดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับพระคริสตเจ้า นั่นคือ ตอบแทนความชั่วด้วยความดีของเรา พระคริสตเจ้าจะทรงช่วยเหลือเราให้เผชิญหน้าและเอาชนะความชั่วในตัวเราและในผู้อื่น และพระองค์จะทำให้เราเป็นเครื่องมือแห่งความจริง ความยุติธรรม สันติภาพ และความรักในโลก

ในความทุกข์ทรมานและความตาย พระคริสตเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่ามีความหวังและชีวิตให้เรากระทำกิจการที่เห็นได้ สัมผัสได้ซึ่งให้ชีวิตและให้ความหวังแก่บุคคลที่ถูกคุกคามด้วยความตายและความท้อแท้สิ้นหวัง เช่น สวดภาวนาให้ , ให้ความช่วยเหลือด้วยการบริจาคเงินหรือสิ่งของ, ไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจ เป็นต้น

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิศย์พระทรมานของพระคริสตเจ้า ปี ABC

(วันแห่โบราณ)

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิศย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ : ความตายและชีวิต

บุคคลที่ยิ่งใหญ่ตกเป็นเป้าของการโต้แย้งในระหว่างที่เขายังมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อเวลาล่วงเลยไป เรามีมุมมองที่ชัดเจนและถูกต้องกว่า พวกเขาได้รับการตัดสินที่ผิดพลาดจากชนร่วมสมัยของเขา เรื่องทำนองเดียวกัน ได้เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้า คนในสมัยของพระองค์แม้กระทั่งผู้ร่วมงานที่ใกล้ชิดก็ไม่ได้เข้าใจพระองค์ โดยเฉพาะความคิดแปลกๆ เกี่ยวกับการทรมานและความตายว่าเป็นทางผ่านที่จำเป็นสำหรับเข้าสู่ชีวิตที่ดีกว่า ต่อมาภายหลัง ทุกสิ่งจึงปรากฏชัดแก่พวกเขา

ในวันนี้คริสตชนฉลองพระทรมาน (อาทิศย์โบราณ)พระคริสตเจ้า “ได้เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มนครศักดิ์สิทธิ์ เพื่อรับทรมาน สิ้นพระชนม์ และกลับคืนชีพ” การเข้าอย่างผู้ชนะที่เราทำการฉลองในตอนต้นของอาทิศย์พระทรมานเน้นว่า องค์ประกอบสามประการ คือ พระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพรวมเป็นความจริงเดียว การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าไม่ใช่เป็นความพ่ายแพ้ แต่เป็นชัยชนะ นี่คือการหยั่งรู้จำเพาะของคริสตศาสนาซึ่งเห็นว่าเหตุการณ์ชีวิตในโลกนี้ของพระเยซูเจ้าเป็นการทำตามจุดประสงค์การไถ่กู้มนุษยชาติของพระเจ้า ที่ควรจะเป็นการหยั่งรู้ของเราเกี่ยวกับชีวิตเมื่อความทุกข์ทรมานมากล้ำกายตัวเรา

พระวรสารสำหรับแห่โบราณ ปี A มธ21:1-11

เช่นเดียวกับกษัตริย์ดาวิดและกษัตริย์อื่นๆ ในวัฒนธรรมของพระองค์ พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มโดยประทับบนหลังสัตว์ที่ประเพณีกำหนดสำหรับประชาชน พระองค์ทรงเป็นบุตรของดาวิด พระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงเสด็จมาเพื่อประทานอิสรภาพ และการตัดสินใจด้วยตนเองแก่ประเทศของพระองค์ แต่พระเยซูเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ที่สุภาพและรักสันติ ไม่ทรงเห็นด้วยกับการแสดงอำนาจประสาโลก พระองค์เสด็จสู่กรุงเยรูซาเล็ม “อย่างสงบเสถียรและประทับบนหลังลา” (สคย 9:9)

พระวรสารทั้งสี่เล่าเรื่องนี้ เป็นบทนำสู่พระมหาทรมาน และการสิ้นพระชนม์อย่างทารุณของพระองค์ ทำไม ก็เพื่อสอนเราว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ไถ่จริง แม้ว่าจะทรงเป็นในระดับที่สูงกว่าประชาชนคิดก็ตามพระเยซูเจ้าเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อสถาปนาพระเจ้าจักรขึ้นในโลกนี้ การรับทรมานและการสิ้นพระชนม์ที่กำลังจะมาถึง ไม่ใช่อุปสรรคต่อแผนการของพระเจ้า แต่เป็นเครื่องมือเพื่อความสำเร็จของแผนการนั้นเอง อย่างที่จะเข้าใจได้โดยง่ายหลังการกลับเป็นขึ้นมาจากพระองค์ “พระเจ้าผู้ไถ่จะต้องผ่านทั้งหมดนี้ ไม่ใช่หรือเพื่อเข้าสู่พระเกียรติมงคลของพระองค์” (ลก 24 :26) ขณะที่ร่วมพิธีกรรมของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ เราควรจดจำไว้ว่า การรับทรมาน ความเจ็บปวดและความตายยังเป็นส่วนของการผ่านอย่างล้าลึกสู่ชีวิตที่รุ่งเรืองกับพระเจ้าของเราอีกด้วย

บทอ่านที่ 1 อสย 50:4-7

บทอ่านวันนี้คัดมาจากบทเพลงแห่งผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์บทที่สาม ดังที่เคยพูดไว้ในวันฉลองพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างแล้ว เรายังไม่แน่ใจว่าผู้เขียนตั้งใจหมายถึงผู้ใดเมื่อเขียนบทเพลงทั้งสี่บรรยายถึงผู้รับใช้ (บุตรของพระเจ้า) หมายถึงกลุ่มบุคคล คือ อิสราเอล ประชากรของพระเจ้า หรือกษัตริย์ในอดีตหรือพระเมสสิยาห์ (กษัตริย์ที่ได้รับการเจิม) ที่กำลังจะมาถึง?

แต่ไม่ว่าจะหมายถึงผู้ใด ชุมชนชาวคริสต์ประยุกต์บทเพลงเหล่านี้กับพระเยซูเจ้าตั้งแต่แรก และนำมาใช้ตลอดสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ในฐานะเป็นบทอรรถาธิบายที่ดีที่สุด สำหรับเรื่องเล่าเกี่ยวกับพระทรมานของพระองค์จริงแท้ “บุตรแห่งมนุษย์ (พระเยซูเจ้า) ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่เพื่อรับใช้ผู้อื่น และเพื่อมอบชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นจำนวนมาก” (มธ 20:28)ให้อ่านเพลงสดุดีตอบรับพระวาทะ ในแบบของการรำพึง โดยรำลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้สิ้นพระชนม์บนกางเขน

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ข้าพเจ้ามีลิ้นเหมือนลิ้นของศิษย์ที่พระองค์ทรงสอนเพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพูดจาให้กำลังใจแก่ผู้เหน็ดเหนื่อยทุกๆ เช้า พระองค์ทรงปลุกข้าพเจ้าทรงปลุกหูข้าพเจ้าให้ฟังเหมือนศิษย์ที่พระองค์ทรงสอน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหูให้ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็ไม่ต่อต้าน ไม่หันหลังหนีไป ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้โอบตียาข้าพเจ้าและหันแก้มให้แก่ผู้ที่ตีงเคราข้าพเจ้าข้าพเจ้าไม่ซ่อนหน้าแก่ผู้สบประมาทและถ่มน้ำลายรด

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ต้องละอายข้าพเจ้าทำหน้าของข้าพเจ้าให้ด้านเหมือนหินข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะไม่อับอาย

บทอ่านที่ 2 ฟป 2:6-11

บทอ่านนี้เป็นบทเพลงเกี่ยวกับพระคริสตเจ้าที่ไชร้องในพิธีกรรม เป็นบทที่บรรยายไว้อย่างงดงามถึงการถ่อมพระองค์จนถึงที่สุดของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงรับทรมานบนไม้กางเขน เพราะความนอบน้อมเชื่อฟัง ทรงชดใช้สำหรับความต้อดึงของเรา ที่นำไปสู่การทำบาป แต่เพลงบทนี้ยังพรรณนาถึงการที่พระบิดาทรงเชิดชูพระเยซูเจ้าอีกด้วย

เมื่อรำพึงถึงพระมหาทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าอย่างที่คริสตชนกระทำในระหว่างสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ เราควรจดจำทั้งสองด้านของเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระคริสตเจ้านี้ไว้ในใจ กล่าวคือ เป็นการรับทรมานและการสิ้นพระชนม์ และเป็นทั้งการนำผ่านไปสู่การรับเกียรติมงกุฎด้วย วันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์และวันปีศาจจะอยู่คู่กันเสมอ แม้ในชีวิตของเราเอง

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวฟิลิปปิ

แม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงมีธรรมชาติพระเจ้าพระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้นเป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหนแต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้นทรงรับสภาพจุลทาส เป็นมนุษย์จุลทาสทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ทรงล่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน

เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่งและประทานพระนามให้แก่พระองค์พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้นเพื่อทุกคนในสวรรค์และบนแผ่นดินรวมทั้งใต้พื้นพิภพจะย่อเข่าลงนมัสการพระนาม “เยซู” นี้ และเพื่อชนทุกภาษาจะได้ร้องประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้า พระบิดา

พระวรสาร (พระทรมานของพระเยซูคริสต์เจ้า ปี A แบบยาว มธ26:14-27:66 แบบสั้น มธ 27:11-54)

นักบุญเปาโลยืนยันว่า “เพราะเห็นแก่เรา พระเจ้าทรงทำให้พระองค์ผู้ไม่รู้จักบาปให้เป็นคนบาปเพื่อว่าในพระองค์ เราอาจกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า” (2 คร 5 :21) พระเยซูเจ้าทรงถือพระองค์เป็นหนึ่งในเดียวกับมนุษย์คนบาป ซึ่งพระองค์จะทรงไถ่ถอนให้พ้นจากบาป และความตาย

ผู้นิพนธ์พระวรสารแต่ละท่านเล่าเรื่อง โศกนาฏกรรมนี้จากความทรงจำที่แตกต่างกันเล็กน้อย ในนักบุญมัทธิวและนักบุญมาระโก พระวาจาสุดท้ายของพระเยซูเจ้าคือ “พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า เหตุไฉนพระองค์จึงทรงละทิ้งข้าพเจ้าเล่า” นักบุญลูกาจำได้ว่า บนไม้กางเขนพระเยซูเจ้าทรงสัญญาจะประทานสวรรค์แก่อาชญากรผู้สำนึกผิด และพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพเจ้าขอมอบดวงใจไว้ในพระหัตถ์พระองค์” ทั้งสามได้เล่าถึงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ซึ่งพระเยซูเจ้าประทานแก่เราเพื่อให้เราฉลองการระลึกถึงพระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์

การรำพึงภาวนาถึงพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ควรทำให้เรารู้คุณค่าสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำ พระองค์ได้ตรัสว่า “ไม่มีรักใดใหญ่กว่าการมอบชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย ท่านเป็นมิตรของเรา” (ยน 15:13-14)